

L'OPINIÓ

Any V - Número 441
Preu: 10 cèntims

• BARCELONA • Dimarts, 1 de novembre de 1932

PERQUE CATALUNYA ES REPUBLICANA NO PERMETRA QUE TRIOMFIN NI LES DRETES VERGONYANTS NI LES DECLARADES, QUE VOLDRIEN ANUL·LAR LES LLIBERTATS QUE EL POBLE ES VA GUANYAR AMB LA PROCLAMACIO DE LA REPUBLICA

LES ELECCIONS PER A DIPUTATS AL PRIMER PARLAMENT DE CATALUNYA

COM ANAVA L'ADMINISTRACIO DE LA CIUTAT QUAN MANAVA LA LLIGA

La conferència del tinent d'alcalde president de les Comissions de Foment i Responsabilitats, senyor Antoni Vilalta Vidal, al Casal d'Esquerres, del Poblet

Al Casal d'Esquerres del Poblet, diumenge hi va donar una important conferència el tinent d'alcalde, president de les Comissions de Foment i de Responsabilitats, senyor Antoni Vilalta Vidal, que desenrotllà el tema: "Quan manava la Lliga".

La sala era plena d'un públic entusiasta que acollí amb aplaudiments la presència del senyor Vilalta.

Aquest dignu que s'havia decidit a donar aquesta conferència davant l'espectacle inqualificable que ofereix la conducta de la Lliga, els homes de la qual, fracassats políticament i ineptes com a administradors, pretenen erigir-se en agavelladors de la suficiència i de l'honestetat, quan encara és fresca la seva actuació, que va ésser catastròfica en tots els sentits.

LA LLIGA NO CREIA EN EL POBLE, PERO CREIA EN EL REI

Es va referir a la manca de visió política de la Lliga, que a l'estiu de l'any 1930 atacava des de "La Veu" les aspiracions republicanes, que fins arribà a dir, textualment, en un editorial famós publicat el setembre de l'esmentat any, que "el gest dels líders del republicanisme espanyol a Sant Sebastià, era simplement la còpia, amb sis mesos endarrerits, del gest de Santiago Alba prop de Catalunya, després de la caiguda de Primo de Rivera, amb la sola diferència que el senyor Alba es comprometia més eficaçment, perquè tenia al seu abast més possibilitats".

L'orador va dir que aquestes possibilitats segurament consistien en la paraula del rei perjur, i que ja s'havia vist les actituds i possibilitats de l'Alba, i les dels republicans, que han obtingut, per mitjà de l'Esquerra, l'autonomia per a Catalunya, la qual cosa significa per al Partit un èxit que fins el mateix Cambó s'ha vist obligat a reconèixer.

A LA RECEPCIO DELS VOTS DELS INCAUTS

Afegí que, davant la impossibilitat material de convèncer ningú del fracàs polític de l'Esquerra, a la qual es deu la República i l'Estatut, els homes de la Lliga, secundats pels dels altres partits condemnats pel poble, es dediquen actualment a desprestigiar la gestió administrativa de l'Ajuntament, esperant rebre com a premi el vot d'alguns incauts en les properes eleccions.

Va manifestar que això l'obligava a tractar de la gestió municipal de l'Esquerra comparant-la amb la dels seus detractors; va rebatre els càrrecs que hom acumula contra el partit, manifestant que ja estava cansat de sentir dir que l'Esquerra havia ajornat en una ocasió el pagament del cupó.

LA LLIGA CREA, EN SIS ANYS, UN DEUTE DE 350 MILIONS, XIFRA NO IGUALADA PER LA DICTADURA

Si això va passar en circumstàncies excepcionals d'un canvi de règim, cal recordar que en èpoques més normals i en Ajuntaments dels quals formaven part homes tan significats de la Lliga com Abadal, Puig i Cadafalch i Cambó, es pagava crònicament amb retard el cupó, perquè —va dir—, els regionalistes han estat sempre pessims administradors, com ho demostrà el fet que en sis anys de predominància crearen un deute de prop de 350 milions de pessetes, quantitat no igualada, amb el mateix període de temps,

per la Dictadura, aliada —digué—, de la Lliga en l'obra de destrucció del crèdit municipal.

EL SENYOR MAINES CREA ENCARA 45 MILIONS MES DE DEUTE, DURANT L'AJUNTAMENT BERENGUER

Referent-se a l'Ajuntament Berenguer, va dir que davant la impossibilitat d'efectuar més emissions, pre-

ANTONI VILALTA

sidint el senyor Mainés la Comissió de Finances, es llançaren al mercat títols per valor de 22 milions de pessetes, i amb tot i això, es va liquidar el Pressupost amb un dèficit de 18

La gestió del Sr. Ventós a Proveïments

DESCOBRIMENT D'UN MERCAT CLANDESTI DE LLET

Atenent indicacions del president de la Comissió municipal de Proveïments, senyor Ernest Ventós, fermament interessat a acabar els abusos que es produïen, en perjudici dels consumidors, en el comerç de llet, ahir, dilluns, el personal de la Inspecció de Proveïments, secundat per la brigada de repressió de la venda ambulants i acompanyat per dos facultatius veterinaris, procedí a efectuar un important servei a un mercat clandestí que funcionava al carrer d'Ausies-Marc, on diàriament hi havia un tràfic de 12.000 litres de llet, pel cap baix.

El personal del Municipi procedí a llançar diversos bidons de llet infectada per la presència de cossos estranys, formulant les denúncies corresponents, i decomisà nombrosos recipients que no reunien les condicions d'higiene requerides per la sanitat del producte que havien de contenir.

Altrament, els propietaris del local quedaren advertits que en un termini de vuit dies, durant els quals els interessos del públic quedaran degudament garantits per l'escurpulosos vigilància dels funcionaris del Servei d'Inspecció, ha d'haver cessat totalment el comerç de compra-venda de llet que s'hi realitzava i que ha d'efectuar-se precisament al Mercat oficial, situat a l'antic Escorxador de Sant Martí, amb les garanties que ofereix una inspecció permanent

milions, que junt amb d'altres 7 milions, import de l'empenyorament de l'impost dels llogaters al Banc Hispano Colonial, sumen 45 milions de deute que amb un any llegaren a la ciutat els representants del regionalisme.

ELS AMICS DE LA LLIGA NO PAGAVEN ELS IMPOSTOS

Aquests —va afirmar l'orador—, tenien grans complaències amb els poderosos i amb els influents, però canviaven de procediment així que es tractava de feturosos. D'aquesta manera es va poder donar el cas que l'actual Ajuntament hagués de posar en circulació un deute de més de mig milió de pessetes que tenia amb la ciutat un membre significat de la Lliga, que no satisfeta el que era just per l'impost de plus-vàlua, i el mateix va ocórrer amb un altre conegut títol nobiliari català, que devia, pel mateix concepte, unes 250.000 pessetes.

L'ESQUERRA HA AUGMENTAT LA RECAPTACIO MUNICIPAL EN UNS QUANTS MILIONS

L'Esquerra, segons el senyor Vilalta, ha posat el vet a aquests abusos, i ha aconseguit augmentar la recaptació de l'esmentat impost fins a 7 milions de pessetes, contra els 3 milions i escaig que s'obtingueren en 1931, gràcies ja, a la influència de l'Esquerra, durant aquell any. Això mateix passa —manifestà—, amb l'impost de millores, que ascendirà a uns 5 milions de pessetes, i també amb el de terrenys, que experimentarà un augment de més d'un milió.

L'ESQUERRA HA TRET L'INQUILINAT EN ELS LLOGUERS INFERIORS A 25 DUROS, I L'HA REBAIXAT EN ELS LLOGUERS INFERIORS A 40

Val a dir, però, que gràcies a aquesta política de sanejament, l'Esquerra havia pogut trobar la manera de desgravar el contribuïent humil d'impostos odiosos, com el de l'inquilinat, que ha estat suprimit per als pisos de lloguer inferior a 125 pessetes, i l'han reduït per als que no excedeixen de 200 pessetes mensuals, amb tot i que aquest impost està lliurat al Banc Hispano Colonial.

LA LLIGA NO HAVIA FET RES EN MATERIA CULTURAL

El senyor Vilalta va sostenir que la ciutat no té res a agrair per cap concepte a la Lliga, però on més repudiable la seva gestió, és precisament en l'aspecte cultural, en el qual res no ha fet durant vint-i-cinc anys, ja que fins que va venir l'Esquerra, la ciutat ha passat la vergonya que únicament acudessin a les escoles municipals escassament 2.000 infants, i que es deu a l'actual Ajuntament que s'ha augmentat aquest nombre fins a 22.000, i encara va anunciar que abans de quinze dies s'obririen escoles capaces per a 3.500 nens més.

Va dir, també, el conferenciant, que el nombre d'assistents a les cantines escolars, ha passat de 900 a 3.000, i el dels nens que van a les colònies, de 2.000 a 5.000.

VUITANTA MILIONS DE CARREGA DAMUNT LA CIUTAT, AMB L'ASSENTIMENT DE LA LLIGA

A continuació, el senyor Vilalta va dir que, ultra fracassar en l'aspecte

Els partits espanyols tenen per Catalunya aquella forta inclinació natural que hom sent per la fruita prohibida. Per això tots s'esforcen a establir hi sucursals preparadores de possibles collites. Ara tenim, a més de la gran sucursal lerrouxista barcelonina i el dominguisme tarragoní, que ja són més de temps, les sucursales de "Acción republicana", dels "partidos" més menys federals i dels diversos i variats "extremos izquierdismos". Sense comptar que la "Lliga", en la ment creadora del seu senyor Cambó, ja no és més que una sucursal d'un nou partit espanyol tan problemàtic com son pirat.

Que aquest sucursalisme és contrari a l'interès de Catalunya (i per tant a l'interès de la nova Espanya que vol realitzar-se), només cal examinar la mena de polítics que s'hi avenen i el propugen, per a adonar-se'n de t'una. Però no hi ha solament raons de qualitat personal. Hi ha el fet del caducitat de les relacions entre el nostre poble i els organismes governamentals de la República, que han d'ésser dutes per la nostra banda per gent que no hagin de reconèixer cap tutela a la banda que pot ésser contrària.

El meu admirat amic Joan Lluhi va publicar tenen en una L'OPINIÓ un article explicant als catalans llur deure d'ésser lleials amb la República espanyola. L'hauria completat molt bé un altre article exposant el deure que els organismes que representen la República espanyola tenen d'ésser lleials amb Catalunya. Sense faltar obertament a la llei, un Centre de lleial en l'esperit podria fastiguejar profundament el país autònom. I h podria fer més extensament i més a fons com més poderoses fossin les sucursals que els seus partits polítics haguessin pogut establir a la nostra terra. I fins abandonant tota sospita de possible hostilitat voluntària, hom veu prou clar que el nostre Parlament, si s'omplia gaire de radicals, radicals socialistes i pretesos amics d'Azaña tindria una tendència accentuada a fer una Catalunya a imatge de Madrid.

No pot ésser més justificat, doncs, l'acord de l'Esquerra Republicana a no fer pactes electorals amb cap sucursal dels partits espanyols, i el senyor Marcehi Domingo, que coneix el nostre punt de vista si no el comparteix, ho sap prou. Tanmateix, aquest polític ha fet suara unes llargues declaracions on ataca l'Esquerra a base d'una resolució tan natural i assenyada. Hom endevina les causes de l'atac, però no comprèn per què ha d'ésser tan buit de solta en la forma.

Del fet que l'Esquerra no vulgui pactes electorals amb partits dirigits des de fora de Catalunya, el ministre d'Agricultura dedueix que el nostre partit no vol intervenir per a res en la política de l'Estat espanyol. Però ell sap positivament que això no és veritat. Hem intervingut profundament en la política espanyola: hom diu sovint que la República ens ha donat l'autonomia, però nosaltres podem dir amb més raó que nosaltres hem donat l'autonomia a la República.

Hem intervingut en la política espanyola i continuarem intervenint-hi perquè és cosa tan nostra com d'ells. El que no volem és que ells intervinguin en la nostra política, perquè no és cosa d'ells; com nosaltres ens guardarem prou de ficar-nos en la política interior d'una Castella autònoma.

Els partits espanyols que ara es queixen poden demostrar-nos fins a quin punt la nostra política és cosa d'ells amb els vots que trauren de les urnes, i nosaltres sabrem aleshores fins a quin punt la nostra política no és encara del tot cosa nostra. Però és ridícul voler que el nostre esforç ajudi a elegir uns representants de Catalunya que consideren la nostra pàtria com una "patria chica" i no és gaire decent de voler presentar aquest refús, tan natural com la resultant d'una actitud d'indiferència envers els afers de la República.

G. A. JORDANA

econòmic i en el cultural, la Lliga en la seva darrera etapa consistorial havia abandonat per complet els interessos de la ciutat, i que havia deixat sense resoldre els seus més apremiants problemes i solucionat pessimament altres problemes que no tenien tanta d'urgència. Per averar-ho, va esmentar els casos del ferrocarril subterrani del carrer de Balmes, que suposa una càrrega de 50.000.000 de pessetes per a la ciutat, i el del Patronat de l'Habitació, que compta amb un aval de 30.000.000 de pessetes, imposat per la dictadura; afirmà que, en caure Primo de Rivera, els homes de la Lliga es limitaren a proposar per al primer, una lesivitat formulària que no tindrà cap efecte, però que priva d'actuar més radicalment l'Esquerra, sense que es preocupessin per a res del Patronat de l'Habitació, a despit de tenir Ventosa al Ministeri de Finances, per la qual cosa la solució tardana que l'estat cercant l'Esquerra serà més perjudicial que no ho hauria resultat amb una gestió més diligent des del primer moment.

L'ESCADOL DELS PASSOS A NEVELL, D'IMPORT 44 MILIONS, VOTAT PER LA LLIGA I PER ACCIO CATALANA

A continuació es va ocupar el disertant de la campanya que, secundant la Lliga, efectuen altres sectors polítics. Esmentà especialment els que titlla de "puritans de "La Publicitat", i pregunta per què callaren com a morts aleshores de l'escandol dels 44 milions de pessetes pel contracte dels passos a nivell, que votaren junt amb la Lliga i els radicals els homes d'Acció Catalana, que ara se signifiquen contra el lerrouxisme, i pregunta per què no demanaven la dissolució de l'Ajuntament quan el senyor Masot, president de la Comissió de Cultura, va nomenar cent mestres sense que hi hagués plaça per a ells a les escoles i ha hagut d'ésser l'Esquerra la que ha hagut d'aportar aquests mestres, quan ja feia un any que no treballaven, però que, en canvi, cobraven del Municipi.

LA PRORROGA PER DEU ANYS DEL CONTRACTE DE NETEJA, LI COSTA A LA CIUTAT CINQ MILIONS MES CADA ANY GRACIES A LA LLIGA

Seguidament va tractar el senyor Vilalta de la qüestió del contracte de neteja amb el Foment d'Obres i Construccions, que qualificà d'afer escandalós, del veritable "affaire" que de més gran envergadura ha esdevingut a l'Ajuntament barceloní. Va explicar com el contracte inicial passà de 1.700.000 pessetes a 7.000.000 i escaig, i afegí que a l'any 1925 es va introduir fraudulentament per la Dic-

tadura, una modificació que ha motivat, a proposta de l'Esquerra, una querrela criminal per prevaricació contra els que la proposaren, i va dir que els homes de la Lliga l'havien acceptat en 1930 prorrogant, a més, el contracte per deu anys; i ratificà d'aquesta manera la gestió dels prevaricadors.

L'ESCADOL DELS PASSOS A NEVELL, D'IMPORT 44 MILIONS, VOTAT PER LA LLIGA I PER ACCIO CATALANA

A continuació es va ocupar el disertant de la campanya que, secundant la Lliga, efectuen altres sectors polítics. Esmentà especialment els que titlla de "puritans de "La Publicitat", i pregunta per què callaren com a morts aleshores de l'escandol dels 44 milions de pessetes pel contracte dels passos a nivell, que votaren junt amb la Lliga i els radicals els homes d'Acció Catalana, que ara se signifiquen contra el lerrouxisme, i pregunta per què no demanaven la dissolució de l'Ajuntament quan el senyor Masot, president de la Comissió de Cultura, va nomenar cent mestres sense que hi hagués plaça per a ells a les escoles i ha hagut d'ésser l'Esquerra la que ha hagut d'aportar aquests mestres, quan ja feia un any que no treballaven, però que, en canvi, cobraven del Municipi.

PER QUE DEMANEN LA DISSOLUCIO DE L'AJUNTAMENT

El senyor Vilalta va dir que aquests elements no escandalitzaren aleshores perquè l'Ajuntament del qual formaven part els seus homes no era

(Segueix a la pàgina 94)